

getur sá, sem hefir tekið þátt í skiptunum, ekki borið fram slíka beiðni.

Ákvæðin í þessari grein um réttinn til arfs ná einnig til lögakveðins réttar eftirlifandi maka til setu í óskiptu búi, er hinn látni lætur ekki eftir sig lögerfingja, og ennfremur til slíks réttar til meðlags af eignum dánarbús, sem erfingi á kröfu til umfram erfðahluta sinn samkvæmt lögnum í því ríki, sem hinn látni átti ríkisfesti í.

2. grein.

Nú var hinn látni búsettur í ríki, þar sem lögin heimila eftirlifandi maka setu í óskiptu búi með lögerfingjum, og skal þá farið eftir þessum lögum einnig þótt hinn látni hafi verið ríkisborgari í einhverju hinna ríkjanna. Nú hefir hinn látni ekki verið heimilisfastur í ríkinu síðustu fimm árin, þá getur lögerfingi þó strax eða seinna krafist skipta, ef það er heimilað í lögum þess ríkis, sem hinn látni átti ríkisfesti í. Þennan rétt hefir lögerfingi þó ekki, ef eftirlifandi maki var við stofnun hjúskapar ríkisborgari í því ríki, sem hinn látni var búsettur í.

Nú á að framkvæma skipti eftir sænskan ríkisborgara samkvæmt slíkri beiðni, sem ræðir um í fyrstu málsgrein,

sluttet, kan den som har deltaget i skiftet, ikke fremsette begjæring.

Bestemmelsene i denne artikkel om retten til arv får også anvendelse på en gjenlevende ektefelles lovbestemte rett til å beholde boet udelt når den avdøde ikke hadde livsarvinger, og på sådan rett til underholdsbidrag av et dødsbos midler som efter loven i den stat hvor den avdøde var statsborger, tilkommer en arving utover hans arvelodd.

Artikkel 2.

Var den avdøde bosatt i en stat, hvor loven gir en gjenlevende ektefelle rett til å sitte i uskiftet bo med livsarvinger, kommer denne lov til anvendelse også når den avdøde var statsborger i en av de andre stater. Hadde han ikke vært bosatt i landet de siste fem år, kan dog en livsarving kreve skifte straks eller senere hvis dette er hjemlet ved loven i den stat hvor den avdøde var statsborger. Denne rett tilkommer ikke en livsarving såfremt den gjenlevende ektefelle, da ekteskapet blev inngått, var statsborger i den stat hvor den avdøde var bosatt.

Når der efter begjæring som nevnt i første ledd foretas skifte efter en svensk statsborger, har den gjenlevende

fall den som deltagit i skiftet väcka sådant yrkande.

Vad nu är sagt om rätt till arv skall äga tillämpning jämväl i avseende å efterlevande makes lagstadgade rätt att sitta i oskiftat bo då bröstarvinge ej finnes, så ock å sådan rätt till underhållsbidrag ur kvarlåtenskap som enligt hemlandets lag tillkommer arvinge utöver hans arvslott.

Artikel 2.

Hade den döde hemvist i fördragsslutande stat, vars lag tillägger efterlevande make rätt att sitta i oskiftat bo med bröstarvinge, skall den lagen vinna tillämpning, ändå att den döde var medborgare i annan fördragsslutande stat. Där den döde icke sedan minst fem år hade hemvist i förstnämnda stat, äge dock bröstarvinge att, genast eller vid en senare tidpunkt, påkalla bodelning¹⁾, såvitt dylik rätt enligt lagen i den dödes hemland tillkommer honom. Sådan rätt äge ej rum, när efterlevande maken vid äktenskapets ingående var medborgare i den stat, där den döde hade hemvist.

Skall, på grund av yrkande som i första stycket sägs, bodelning¹⁾ äga rum efter svensk medborgare, äge efter-

¹⁾ I Finlands svenskspråkiga text: avvittring.